

ligne det daglige Brød, og Savnet ligner Østers og Champagne, da bliver det en sølgelig Sag, at man, netop for de Paagjældendes egen Skyld, ikke bør afbryde eller opfatte en i det Hele saa fordeelig Afgjørelse, men hellere lufte Vinene for det simple Tab, de kunne lide, og som de i deres Hjertes vist ikke videre bryde sig om, maastee ikke engang de 4 Sognefogder igrunden bryde sig om,

Naar man herimod forudsætter, hvad jeg gjør, og hvad jeg da ogsaa troer, at Folkethinget i det Hele gjør, at Samvittighedsfrihed, Talefrihed, Trykkefrihed og, som man nylig hørte, vi maa lægge til, Læsefrihed, samt fremdeles Næringsfrihed, og endelig, hvad nylig er givet, Sognefrihed, er Noget, som de 12,000 Medborgere ligesaa meget trænge til som vi, og som vi kunne være visse paa, at ikke blot de 3 eller 4 Sogne, men en langt større Deel af det Hele end den, vi ere berettigede til at udpege, vil virkelig sætte Priis paa, saa mener jeg, at vi ogsaa maae komme til et ganske andet Resultat. Naar den høitærede Minister vil flaae det aldeles hen som en privat Sag, som Noget disse Folk have lært af deres Præst, eller der dog ved hans Feil var blevet stødende i dem som en Overtro, hvorfor de nu havde underskrevet dette Brev og stillet det til mig som Rigsdagsmand, fordi de, som de ogsaa have sagt, ikke kunne begribe, at deres Rigsdagsmand, der ellers er bekendt som en friskindet Mand, ikke har troet at kunde tale deres Sag, hvorfor de maatte henvende sig til en Anden, — naar den ærede Minister, siger jeg, vil flaae det hen, ja flaae det ihjel med et Andragende til Rigsdagen, der kun, saavidt jeg veed, — jeg har ikke seet rigtigt efter, om det gaar ud paa Plovstort for eller Plovstort bag, — skal bevise, at det Øvrige bryde Folk sig ikke om, da de have holdt Møde 2 Gange med 14 Dages Mellemrum, og altsaa vel ogsaa vilde have talt om Andet, hvis de have brudt sig Noget derom, da tænker jeg, at ligesom de fire Sognefogder bevidne, at de ikke før havde tænkt sig Forandringen i den Udstrækning, saaledes har det Samme naturligt været Tilfældet med Mængden, som har været forsamlet, og jeg har jo kun stillet mit Forslag for at faae at

vide, hvem der har Ret, enten den høitærede Indenrigsminister, der mener, at kun nogle Faa, eller jeg, der mener, at de i Tusendtal vilde føle sig bekymrede derover, og det kunne vi netop kun faae at vide derved, at vi udsætte Sagen indtil de Paagjældende have havt Leilighed til at yttre sig derom, ligesom ogsaa de fire Sognefogder udtrykkeligt sige, at de kun ønske, at Sagen maa blive udsat til næste Rigsdag, da det saa skal falde dem let at bevise, at der er en almindelig sølt Trang, og at det, som det er blevet sagt, er en almindelig Tanke hos alle Danske der, at naar de kun kunde faae at vide, hvorledes de skulde afværge denne Forandring, vilde de staae paa deres Ret til det Øverste, Saaledes, mener jeg, at der ikke i Alt hvad den høitærede Indenrigsminister har sagt er det Allermindste, som kunde bevæge det danske Folkething til ikke nu at gaae ind paa det Forslag, som jeg tør sige ikke alene er billigt og rimeligt, men er saa dansk, at det Modsatte umuligt kan være det.

N. N. Hansen: Naar jeg, som Talsmand for nogle af de her omhandlede Districter, idag maa udtale mig i denne Sag, gjør det mig virkelig ondt, at jeg nu maa gaae i modsat Retning af den, jeg sidst gik; men det kommer af, at jeg ikke er loykyndig og at jeg derfor ikke troede, at den Lovgivning, som de danske Medborgere skulle ind under, naar de komme ind under de slesvigiske Forhold, vilde have den Betydning for dem, som jeg nu hører den vil have; thi havde jeg vidst det, havde jeg ved forrige Behandling ikke opfordret Rigsdagen til at gaae ind paa dette Lovforslag, men vilde da hjertelig have bedet den om at modsatte sig det.

Jeg er rigtignok overbevist om, at der i de blandede Districter er et stort Virvar i Forretningerne, men det er ikke af den Natur, at der, for at faae en bedre Ordning, skulde bortgives nogen af de borgerlige Rettigheder, som Grundloven hjemler. Hovedbyrden ved dette Virvar hviler paa Øvrigheden, og jeg vil ikke nægte, at dette er ubehageligt, og jeg havde gjerne seet, at det kunde rettes; men, naar det skal kjøbes med Medborgeres Friheder, kan